

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206419
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8513206419.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Q. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XXX, právne zastúpeného JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom so sídlom Partizánska 45, Bardejov proti odporkyni W. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX v konaní o zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 6.5.2014 č.k. 5C235/2013-30 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa Q. Z., nar. XX.X.XXXX k W. Z., nar. XX.X.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/233/2010 zo dňa 8.11.2011 v spojení s rozsudkom KS Prešov č.k. 1Cop/2/2012-167 zo dňa 26.3.2012 dňom 15.11.2013.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 290,91 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ivana Savčáka, advokáta AK, Bardejov v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania uviedol, že o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., tak, že navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva proti odporkyni, ktorá úspech vo veci nemala. Trovy navrhovateľa predstavujú trovy právneho zastúpenia vo výške 290,91 eur a pozostávajú z I. odmeny 2 x 60,07 eur a 1 x 61,87 eur za tri úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podanie návrhu na začatie konania zo dňa 12.11.2013 - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., účasť na pojednávaní dňa 6.5.2014 - § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., z II. náhrady výdavkov 2 x 7,81 eur k úkonom vykonaným v roku 2013 a 1 x 8,04 eur k úkonu vykonanému v roku 2014, a to podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., z III. cestovných náhrad podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách vo výške 31,64 eur - základná náhrada za cestu O. - W. I. a späť 0,183 eur/km x 114,8 km, t.j. 21,01 eur a náhrada za spotrebované pohonné látky 114,8 km x 6,3 l/100 km x 1,47 eur/l, t.j. 10,63 eur a z IV. náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 53,60 eur za 4 začaté polhodiny cestou O. - W. I. a späť (4 x 13,40 eur).

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie odporkyňa. Navrhla aby odvolací súd nepriznal náhradu trov konania navrhovateľovi buď celkom, alebo z časti. Podľa názoru odvolateľky v danej veci boli naplnené dôvody hodné osobitného zreteľa na základe ktorých je súd oprávnený rozhodnúť a postupovať v zmysle ustanovenia § 150 O.s.p. a to

nepriznať trovy konania. Súd neprihliadal na tú skutočnosť, že so zrušením vyživovacej povinnosti bývalého manžela voči jej osobe súhlasila bez výhrad vo svojom vyjadrení zo dňa 28.4.2014 a takýto postoj zastávala aj pred samotným podaním návrhu na začatie konania na základe čoho mohlo prísť k urovnaniu sporu mimosúdnou dohodou, alebo predmetné konanie mohlo byť ukončené s mierom. Priznanie trov konania navrhovateľovi vo výške 290,91 Eur (cca. mesačný príjem odporkyne) je pre odporkyňu takmer likvidačné a na hrane možnosti zabezpečenia základných životných potrieb jej rodiny.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol rozsudok vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie ktorému predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné, nakoľko postupom súdu sa odporkyni odňala možnosť konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

V napadnutom rozhodnutí totiž absentuje odôvodnenie, či súd prvého stupňa skúmal podmienky pre možnosť aplikácie ustanovenia § 150 ods.1 O.s.p. a k akým záverom v danej veci dospel.

Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinností súdu na druhej strane sa účastníkovi konania okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych opravných prostriedkov.

Ust. § 150 ods. 1 O. s. p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým treba pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne, prihliadnuť (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/69/2013).

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je možné zistiť, či súd prvého stupňa skúmal, či v prejednávanej veci existujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým treba pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadať.

Žalobcovia tak nemali možnosť zaujať stanovisko k neexistujúcej úvahe súdu týkajúcej sa aplikácie ust. § 150 ods. 1 O. s. p., čím im bola odňatá zákonná možnosť spochybníť v odvolacom konaní správnosť vydaného rozhodnutia.

Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného uznesenie v jeho napadnutej časti v spojení s opravným uznesením postupom vyplývajúcim z ust. § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 3 O. s. p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ňom je súd prvého stupňa povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým treba pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadať.

Súd prvého stupňa, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.